

- εσφαλμένη αιτιολόγηση,
- η Επιτροπή συνήγαγε παράνομα ότι, παρ' όλη την ισχυρή τάση ανόδου, η εν λόγω αγορά βρίσκεται σε ύφεση,
- η απόφαση πάσχει ελάττωμα στον βαθμό που έγινε χρήση ενός μέσου ετήσιου συντελεστή του συνόλου της βιομηχανίας ίσου προς 5,78 %,
- η Επιτροπή δεν κοινοποίησε τα κύρια πραγματικά περιστατικά που αποτέλεσαν τη βάση της αποφάσεώς της σχετικά με τη χρήση του συντελεστή 0,75.

Προσφυγή της Antena 3 de Televisión S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 21 Αυγούστου 2000

(Υπόθεση T-216/00)

(2000/C 302/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Antena 3 de Televisión, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Fernando Pombo García, Emiliano Garayar Gutiérrez και Rosario Alonso Pérez-Villanueva, άσκησε στις 21 Αυγούστου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 2000/400/EK, της 10ης Μαΐου 2000 («Eurovisión»), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της Antena 3 de Televisión S.A., στα πλαίσια της παρούσας δίκης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με εκείνα της υποθέσεως T-185/00, Métropole Télévision M 6⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Μη εισέτι δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα.

Προσφυγή των Cooperativa Mare Azzurro a r.l. κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 23 Αυγούστου 2000

(Υπόθεση T-218/00)

(2000/C 302/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι Cooperativa Mare Azzurro a r.l. κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τον Giuseppe Boscolo, δικηγόρο Βενετίας, άσκησαν στις 23 Αυγούστου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή, εναλλακτικώς, εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση και/ή να διατάξει, συνακόλουθα την ακύρωση των αποτελεσμάτων της αποφάσεως που αφορούν τους προσφεύγοντες, συν καταδίκη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες της παρούσας δίκης, συνεταιρισμοί που παρέχουν υπηρεσίες σε ορισμένες εκατοντάδες μικρών αλιευτικών επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες στη Βενετία και στη Chioggia, στρέφονται κατά της αποφάσεως της καθής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τους νόμους 30/1997 και 206/1995 περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών⁽¹⁾.

Με την ως άνω απόφαση κηρύχθηκαν ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά ορισμένες ενισχύσεις που είχαν ήδη εισπραχθεί από τις ως άνω οργανώσεις.

Προς στήριξη των λόγων τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Η Επιτροπή δεν θα έπρεπε να θεωρήσει ότι οι επίδικες ενισχύσεις αποτελούν υφιστάμενο τριετές καθεστώς και υπό την έννοια αυτή μη δυνάμενες να ανακτηθούν βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ⁽²⁾.

- Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη την από εισοδηματικής και εργασιακής απόψεως κατάσταση του ιστορικού κέντρου της Chioggia, μη εφαρμόζοντας την προβλεπόμενη στο άρθρο 87, παράγραφος 3, περίπτωση α', της Συνθήκης περιφερειακή παρέκκλιση.

- Ο τομέας της αλιείας δεν μπορεί να αποκλείεται, χωρίς να παραβιάζεται η κοινοτική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των διαφόρων τομέων, από τον *de minimis* κανόνα που τυγχάνει εφαρμογής σε θέματα κρατικών ενισχύσεων, ακόμη δε λιγότερο όταν πρόκειται, όπως στην προκειμένη περίπτωση, για ενίσχυση αφορώσα κοινωνικές εισφορές επιβαλλόμενες από το Δημόσιο σε σχέση με την οικεία δραστηριότητα και όχι για δαπάνες επενδύσεως αναληφθείσες ελευθέρως από τον επιχειρηματία.
- Οι αμελητέες διαστάσεις των προσφευγουσών επιχειρήσεων, ο τοπικός χαρακτήρας τους και οι ζημίες που θα μπορούσαν να προκαλέσουν από την ανάκτηση των εισφορών καθιστούν απορριπτέα επιχειρηματολογία, σύμφωνα με την οποία οι εισφορές έχουν επίπτωση στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.
- Παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, περίπτωση δ', της Συνθήκης, στον βαθμό που η Chioggia και η Laguna χαρακτηρίζονται από πολιτιστικές ιδιομορφίες συνδεδεμένες με την αλιεία, μη δυνάμενες να αγνοηθούν.

(¹) ΕΕ L 150 της 23.6.2000, σ. 50.

(²) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

Προσφυγή της Andrea Gaul κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 28 Αυγούστου 2000

(Υπόθεση T-225/00)

(2000/C 302/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Andrea Gaul, κάτοικος Olching (ΟΔΓ), εκπροσωπούμενη από τον Christian Boetzkes, δικηγόρο Αμβούργου (ΟΔΓ), άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 28 Αυγούστου 2000, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει, σύμφωνα με το άρθρο 231 ΕΚ, την από 29 Μαΐου 2000 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί μη εγγραφής της προσφεύγουσας στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις μετά το πέρας του γενικού διαγωνισμού COM/A/12/98, τομέας 01 (δίκαιο).

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα έλαβε μέρος στον γενικό διαγωνισμό COM/A/12/98 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον τομέα του δικαίου και δεν πέτυχε το αναγκαίο για την εγγραφή της στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις αποτέλεσμα. Με την προσφυγή της ισχυρίζεται ότι το αποτέλεσμα αυτό δεν είναι κατανοητό. Αντιθέτως, θεωρεί ότι κατά τις εξετάσεις απέδειξε επαρκώς ότι διαθέτει τις απαιτούμενες γνώσεις και ικανότητες.

Προσφυγή του Gruppo Ormezzatori del Porto di Venezia scrl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 30 Αυγούστου 2000

(Υπόθεση T-228/00)

(2000/C 302/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Gruppo Ormezzatori del Porto di Venezia scrl, εκπροσωπούμενος από τον Francesco Munari, δικηγόρο Γένουας, άσκησε στις 30 Αυγούστου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως υπέρ των επιχειρήσεων της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται οι νόμοι 30/1997 και 206/1995 σχετικά με τις κοινωνικές εισφορές, στον βαθμό που αποκλείει από το άρθρο 4 της αποφάσεως επιχειρήσεις όπως είναι ο προσφεύγων, οι οποίες βρίσκονται σε πανομοιότυπες καταστάσεις με εκείνες των μνημονευόμενων στο ως άνω άρθρο επιχειρήσεων, οπότε η Επιτροπή υπέχει την υποχρέωση να εκδώσει όλες τις αναγκαίες και πρόσφορες πράξεις για τη συμμόρφωσή της προς την εκδοθησόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου,
- να αποφανθεί κατά την κρίση του, στον βαθμό που είναι αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα της αποφάσεώς του, καθώς και να καταδικαστεί η καθής στην καταβολή στον προσφεύγοντα των εξόδων της δίκης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στα πλαίσια της παρούσας δικής απόφαση είναι η ίδια με εκείνη των υποθέσεων T-218/000, Cooperativa Mare Azzurro κ.λπ. κατά Επιτροπής, και T-221/00, Casino Municipale di Venezia κατά Επιτροπής (¹).

Προς στήριξη των λόγων του, ο προσφεύγων, εταιρία επιφορτισμένη από τις δημόσιες αρχές με το έργο του ελλιμενισμού στον λιμένα της Βενετίας, προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- παράβαση των άρθρων 87 και 88 ΕΚ και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (²)
- υπέρβαση εξουσίας λόγω προφανούς πλάνης και αδικαιολόγητης άνισης μεταχειρίσεως
- έλλειψη αιτιολογήσεως.